

İmre

– DENG-İ NAZ · 06 Ocak 2025

Ben Çimen,
Hayırlı evladı Toprak Ana'nın.
Nicedir bıkmıştım suskun kalmaktan,
Belki de duymaktan
Alttakilerin ah-u zârını...
~
Önce şu bilinsin ki;
En az hayvanlar kadar,
Hatta Ademoğlundan fazla
Alacağı var,
Cümle nebatın,
Haşeratın,
Her bahar Toprak anamdan.
Ben,
Haşerat,
Karınca
Hissemize kâniyiz,
Anam da bizden razı...
Ben Çimen,

Üzerimde çiylele suvardım börtüleri
Kollarımı açarak pay ettim ışığımlı,
Altımda setrettiğim karınca katarına
Biz topumuz baharı özledikçe yılda bir;
Önce binimiz ölür, sonra doğar binimiz.
Ölüler, dirilerle bir araya gelince,
Yakar kendini özlemle doğmuş olan binimiz
Özlemimiz har'lanır,
Harlanınca ,korlanır,
Korlanıp toparlanır;
Göge fıskırır özlemi o beklenen baharın.

İlkin gökte hârelenir yanarak,
Yedi göge yedi kat bu özlem pay edilir,
Rücû edip inince yeniden yer yüzüne;

Kıyama durur dağlar, Ben rükûda kalırım.
"Çünkü Anam der ki hep, kibir şâhı günahın."
Özlemi de yorunca bu inişli seyahat,
Sanki doğum sancısının hemen ardından yani,
Karlara erir keyfinden, o an doyarım suya.

Bu - kor topunu- en son anam alır koynuna,
Sonra üç kez ardarda ,
Adını fısıldayıp, değıştirir adını;

"Yakışına bakarak özlem diyemem sana,
Can verildi uğruna sen de can ver düşerek;
Artık adın "Cemredir" müjde diye bahara !"

Dengi Naz

İstanbul : 1.8.2024 19:25:00